

Slovesen govor.

(Mali govornik se vstopi na klop ali na stol, začne z debelim glasom slovesno in počasno govoriti do prve vejice, potem pa čedalje z višjim in slovesnišim glasom, kakor že velikost tiska nanažanja; pri dvopičji pa nekoliko postane in potlej v debelem glasu tehtno povdarja zadnje besede.)

Ko bi bili vsi možje en mož, ko bi bile vse sekire ena sekira, ko bi bila vsa drevesa eno drevo, ko bi bile vse vode ena voda, in ko bi tisti mož zgrabil tisto sekuro in bi posekal tisto drevo v tisto vodo: to bi bil plôsk!!

Rebus.

Boljši

kakor

Uganke in šaljiva vprašanja.

1. Oče so šli v Ljubljano v somenj; kedaj so bili na pol pota?
2. Kaj je za kosilo najpotrebniše?
3. V kakšne sode neče vino teči?
4. Kje ima vol največ mesa?
5. Kdaj je vino najboljše?
6. Koliko žebļjev je treba za dobro podkovanega konja?
7. Kdaj je na vaši uri dvanajst proč?
8. Kje je boljše živetí: kjer je dober kruh ali kjer je voda dobra?
9. Kako se naprej in nazaj enako zavpije?
10. Znan mi je prečuden kraj, kjer je većinoma vse narobe: župnik in župan sta med vsemi prebivalci najzadnja; kapelan je celó pred škofom in papežem, a vendar je še cerkvenik pred njim; učenec je pred učiteljem, berač pred milijonarjem itd.; še celó angelje stavijo pred Boga; kruh in močnik je prej ko moka, in sploh velja tá-le red: najprej jesti, potlej kuhati, nato mleti, slednjič sejati. Pa uganite, kje je to?